

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Четвер, 25 листопада 1982 року № 141 (3181). • Ціна 2 коп.

ПЛЕНУМ ЦК КПРС

22 листопада 1982 року відбувся черговий Пленум Центрального Комітету КПРС.

Пленум заслухав і обговорив доповіді заступника Голови Ради Міністрів СРСР, Голови Держплану СРСР тов. М. К. Байбакова «Про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1983 рік» і міністра фінансів СРСР тов. В. Ф. Гарбузова «Про Державний бюджет СРСР на 1983 рік».

З великою промовою на Пленумі виступив Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Ю. В. Андропов. Промова публікується в пресі.

Пленум ЦК КПРС одностайно прийняв постанову, в якій схвалив з огляду на проект Державного плану економічного і соціального розвитку СРСР і Державного бюджету СРСР на 1983 рік. Раді Міністрів СРСР доручено внести зазначені проекти на розгляд Верховної Ради СРСР.

Пленум цілком і повністю схвалив практичну діяльність Політбюро ЦК КПРС по втіленню в життя виробленого ХХVI з'їздом партії курсу в галузі внутрішньої і зовнішньої політики, здійсненню завдань комуністичного будівництва.

Пленум постановив схвалити положення і висновки, викладені в промові Генерального секретаря ЦК КПРС т. Андропова Ю. В. на Пленумі ЦК КПРС, і покласти їх в основу діяльності всіх партійних організацій.

Підкреслюючи особливо важливе значення успішного виконання плану економічного і соціального розвитку на 1983 рік для п'ятиріччя в цілому, Пленум ЦК звернувся до партійних, радянських, господарських та інших організацій, трудових колективів на необхідність спрямувати всі зусилля на реалізацію надзвичайно важливого завдання, висунутого ХХVI з'їздом партії, — посилення інтенсифікації суспільного виробництва та підвищення ефективності народного господарства.

Першорядна увага, підкреслюється в постанові, повинна бути приділена виконанню рішень травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, реалізації Продовольчої програми СРСР, планомірному розвитку паливно-енергетичного комплексу, дальшому піднесенню матеріального і культурного рівня життя радянських людей.

Пленум ЦК КПРС розглянув організаційні питання. Пленум ЦК перевів з кандидатів у члени Політбюро ЦК КПРС тов. Г. А. Алієва;

Пленум ЦК увільнив тов. А. П. Кириленку від обов'язків члена Політбюро ЦК і секретаря ЦК КПРС за станом здоров'я і в зв'язку з його особистими проханнями. Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Ю. В. Андропов відзначив, що тов. А. П. Кириленко довгі роки активно працював як у місцевих партійних органах, так і Центральному Комітеті КПРС, і ми відаємо належне його заслугам перед партією і країною.

Пленум ЦК обрав секретарем ЦК КПРС тов. М. І. Рижкова.

Пленум ЦК схвалив постанову Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР «Про увічнення пам'яті Леоніда Ілліча Брежнєва».

Враховуючи історичні заслуги вірного продовжувача великої справи Леніна, видатного діяча Комуністичної партії і Радянської держави, міжнародного комуністичного і робітничого руху, полум'яного борця за мир і комунізм Леоніда Ілліча Брежнєва і з метою увічнення його пам'яті, Центральный Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР постановили перейменувати місто Набережні Човни в місто Брежнєв; Черьомушкінський район міста Москва в Брежнєвський район; Заводський район міста Дніпродзержинська в Брежнєвський район.

Ім'я Л. І. Брежнєва вирішено присвоїти ряду підприємств, навчальних закладів, Зоряному містечку (Московська область), атомному криголаму «Арктика», навчальній танковій дивізії, де служив Л. І. Брежнєв, новим площам у містах Москві, Ленінграді, Києві, Алма-Аті і Дніпропетровську, кораблю Військово-Морського Флоту, морському пасажирському судну.

Встановлюються 12 стипендій імені Л. І. Брежнєва для студентів трьох вузів.

Будуть встановлені меморіальні пам'ятні дошки на Дніпровському металургійному заводі ім. Дзержинського, де працював Л. І. Брежнєв, на будинку Дніпродзержинського індустріального інституту ім. Арсенічева, де він учився, і на будинку № 26 по Кузюзовському проспекту в місті Москві, де він жив.

На могилі Л. І. Брежнєва на Красній площі біля Кремльської стіни буде встановлено бюст.

(ТАРС).

НА СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

МОСКВА. (ТАРС). 23 листопада у Великому Кремльському палаці почала роботу сьома сесія Верховної Ради СРСР десятого скликання.

О 10-годині ранку відкрилося спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

Бурхливими, тривалими облісками депутати зустріли товаришів Ю. В. Андропова, Г. А. Алієва, М. С. Горбачова, В. В. Гришніна, А. А. Громико, Д. А. Кунаєва, А. Я. Пельше, Г. В. Романова, М. О. Тихонова, Д. Ф. Устинова, К. У. Черненко, В. В. Шербицького, П. Н. Демичева, В. І. Долгих, Т. Я. Кисельова, В. В. Кузнецова, Б. М. Пономарьова, Ш. Р. Рашидова, М. С. Соломенцева, Е. А. Шевардіадзе, М. В. Зігмунда, І. В. Капітонова, К. В. Рукавова, М. І. Рижкова.

Депутати вшанували хвилиною мовчання пам'ять видатного керівника Комуністичної партії і Радянської держави, найвизначнішого діяча міжнародного комуністичного і робітничого руху, невтомого борця за мир і дружбу народів Леоніда Ілліча Брежнєва.

Потім депутати затвердили порядок денний сесії, на обговорення якої винесено питання: про обрання членів Президії Верховної Ради СРСР; про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1983 рік і про хід виконання Державного плану економічного і соціального розвитку СРСР у 1982 році; про Державний бюджет СРСР на 1983 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1981 рік; про проект Закону СРСР про Державний кордон СРСР; про утворення Постійних комісій по енергетиці Ради Союзу і Ради Національностей; про затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР.

Депутати одностайно прийняли Постанову про обрання Генерального секретаря ЦК КПРС депутата Ю. В. Андропова членом Президії Верховної Ради СРСР. Членами Президії Верховної Ради СРСР обрані також депутати С. О. Шалаєв і М. Г. Басов.

З доповіддю про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1983 рік і хід виконання плану в 1982 році виступив заступник Голови Ради Міністрів СРСР, Голова Держплану СРСР депутат М. К. Байбаков.

Доповідан відзначив, що Пленум ЦК КПРС, який відбувся напередодні сесії, обговорив і в основному схвалив Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1983 рік. У промові на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Ю. В. Андропова дано всебічний аналіз сучасного стану радянської економіки, визначено актуальні завдання, які стоять перед народним господарством.

Доповідан охарактеризував оцінені підсумки розвитку народного господарства в 1982 році, з потім спійнявся на основних завданнях плану на 1983 рік. План розроблений відповідно до соціально-економічної стратегії КПРС, спрямованої на прискорення інтенсифікації всіх галузей суспільного виробництва і підвищення його ефективності, широке впровадження досягнень науки і техніки, модернізацію базових галузей промисловості і транспорту, послідовний і швидкий розвиток агропромислового комплексу, збільшення випуску товарів народного споживання, здійснення суворого режиму економіки в народному господарстві. Розв'язання цих завдань забезпечить дальнє піднесення добробуту радянських людей, зростання міцних результатів роботи, збільшення обороноздатності країни.

У плані знайшли відображення вимоги партії і Радянського уряду до дальшого вдосконалення планування і господарського механізму.

Порівняно з першими двома роками п'ятиріччя підвищуються темпи зростання і збільшуються абсолютні прирости національного доходу, виробництва промислової і сільськогосподарської продукції. У 1983 році передбачається забезпечити приріст національного доходу, використаного на споживання і нагромадження, на 3,3 процента. Намічено випередження приросту продукції групи «Б» промисловості порівняно з групою «А». Вона збільшиться на 3,5 процента проти 3,1 процента по групі «А».

Генеральний курс нашої партії на першочергове розв'язання соціальних проблем і зростання добробуту народу знайшов відображення у схваленому травневим (1982 р.) Пленумом ЦК КПРС Продовольчій програмі, сказав лід М. К. Байбаков. Ця багатогранна цільова програма є найважливішою складовою частиною економічної стратегії партії. План на 1983 рік по розвитку галузей агропромислового комплексу розроблений відповідно до завдань п'ятирічного плану і Продовольчої програми. Висока продукція сільського господарства в 1983 році зростає порівняно з 1982 роком на 10,5 процента.

Буде продовжено здійснення намічених з'їздом КПРС заходів по розв'язанню великих соціальних проблем і підвищенню матеріального та культурного рівня життя радянського народу. Широким фронтом вестиметься житлове будівництво. Намічається виступити в експлуата-

цію жилі будинки загальною площею 106,6 мільйона квадратних метрів, що перевищує завдання п'ятирічного плану на цей рік.

Передбачається дальнєй економічний і соціальний розвиток усіх союзних республік і економічних районів.

З доповіддю про Державний бюджет СРСР на 1983 рік і про виконання Бюджету за 1981 рік виступив міністр фінансів СРСР депутат В. Ф. Гарбузов.

Державний бюджет СРСР на 1983 рік, сказав доповідач, розроблений виходячи з рішень ХХVI з'їзду партії, наступних пленумів ЦК КПРС. Він складений відповідно до Державного плану і забезпечує необхідними коштами дальнє піднесення економіки і народного добробуту, збільшення обороноздатності країни.

На затвердження Верховної Ради СРСР бюджет вноситься по доходах у сумі 354 мільярди карбованців, по видатках — 353,8 мільярда карбованців. Перевищення доходів над видатками становитиме 0,2 мільярда карбованців.

МОСКВА. (ТАРС). 24 листопада в Кремлі продовжила роботу сьома сесія Верховної Ради СРСР десятого скликання. На ранкових засіданнях Ради Союзу і Ради Національностей завершилося почате напередодні обговорення питання про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1983 рік і про хід виконання плану в 1982 році, про Державний бюджет країни.

Депутати, які виступали на сесії, підкреслили, що Пленум ЦК КПРС, який відбувся напередодні сесії, відіграв винятково важливу роль у дальшому виконанні плану, намічених ХХVI з'їздом партії. У постанові Пленуму, у промові товариша Ю. В. Андропова визначено головні напрями роботи партійних, радянських і господарських органів на наступні роки.

Необхідно, відзначалося на сесії, щоб трудові колективи зосередили зусилля на всемірному підвищенні продуктивності праці і поліпшенні якості роботи, прискоренні технічного прогресу, найсуворішому додержанні режиму економіки.

Найважливіше завдання наступного року — добитися вишого рівня зростання продуктивності праці, ніж у перші два роки п'ятиріччя. Зокрема, в сільському господарстві весь приріст виробництва повинен бути досягнутий на основі підвищення продуктивності праці. Великі матеріальні ресурси, що направляються в агропромисловий комплекс, повинні дати віддачу в якомога коротнєй строк, принести країні повновагу пририваку високоякісних продуктів харчування. У зв'язку з цим депутати зазначили, що тепер як ніколи важливо забезпечити економність усієї продукції сільського господарства, зразково провести зміналю худоби.

Відповідно до плану на наступний рік зростання продукції аграрного виробництва повинно бути забезпечене передусім шляхом підвищення врожайності культур, зміцнення кормової бази, вдосконалення системи транспортування та зберігання продуктів землеробства і тваринництва, впровадження у виробництво досягнень науки і передового досвіду.

Буде зроблено новий великий крок по шляху повнішого задоволення матеріальних і духовних запитів трудящих, у житловому будівництві, розвитку сфери обслуговування населення. Підвищиться середньомісячна заробітна плата робітників, службовців, колгоспників. Із схваленням говорили депутати про посилення державної допомоги сім'ям, які мають дітей, про інші заходи соціального розвитку.

Постійні комісії Ради Союзу і Ради Національностей доповіли, що в ході аналізу державного плану вони вшукати можливість збільшити виробництво і реалізацію окремих видів товарів народного споживання на загальну суму 179,3 мільйона карбованців у роздрібних цінах і збільшити доходи бюджету на 135,2 мільйона карбованців. Комісії внесли пропозицію затвердити Державний план з урахуванням цих поправок. Було запропоновано також за рахунок додатково виявлених доходів збільшити видатки по бюджетах союзних республік, направивши ці кошти на оснащення медичним обладнанням лікувально-профілактичних закладів у сільській місцевості, на поодбання інвентаря, обладнання і капітальний ремонт сільських шкіл та культурно-освітніх закладів.

Депутати пропонували схвалити Державний план і Державний бюджет країни на 1983 рік.

На засіданні Ради Союзу головою Комісії в закритих справах Палати обрано члена Політбюро ЦК КПРС, секретаря ЦК КПРС депутата К. У. Черненко.

На засіданнях Палат було утворено Постійні комісії по енергетиці Ради Союзу і Ради Національностей.

МОСКВА. (ТАРС). У другій половині дня 24 листопада у Великому Кремльському палаці відбулося друге спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей. (Закінчення на 2-й стор.).

ПРАПОР — ПЕРЕМОЖЦЮ

За підсумками соціалістичного змагання за третій квартал цього року серед 75 спеціалізованих дитячих кінотеатрів республіки перше місце виборов кінотеатр «Мир» міста Кіровограда. Йому присуджено перехідний Червоний прапор Держкіно УРСР і республіканського комітету профспілки працівників культури та першу грошову премію у розмірі 660 карбованців. Вручила нагороду заступник начальника головного управлін-

ня кінофікації та кінотеатру Л. С. Тихонова.

За третій квартал «Мир» план збору виконав на 118 процентів. Проведено три кінофестивалі: війсьсько-патріотичних фільмів «Дорогами Батьківщини крокує піонерія», «Здрастуй, школо!». У рамках фестивалів — вікторини, зустрічі, ранки. Широка пропаганда засобами кіно завдань, поставлених ХХVI з'їздом Компарції України, XIX з'їздом ВЛКСМ — ось що головне в роботі цього колективу. І перехідний Червоний прапор є свідченням того, що працівники кінотеатру справляються зі своїми завданнями добре.

В. АФАНАСІЄНКО.

НА СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Бурхливими, тривалими облесками депутати зустріли керівників Комуністичної партії і Радянської держави. Присутні вшанували пам'ять секретаря Президії Верховної Ради СРСР М. П. Георгіадзе, який раптово помер.

Із заключним словом у питанні про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1983 рік і про хід виконання плану в 1982 році виступив заступник Голови Ради Міністрів СРСР, Голова Держплану СРСР депутат М. К. Байбаков.

Депутати одностайно прийняли Закон СРСР про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1983 рік і постанову про хід виконання Державного плану економічного і соціального розвитку СРСР у 1982 році.

Після заключного слова міністра фінансів СРСР депутата В. Ф. Гарбузова депутати затвердили Державний бюджет СРСР на 1983 рік. З врахуванням поправок Постійних комісій Палати Державний бюджет на 1983 рік затверджено по доходах у сумі 354106 мільйонів рублів, по видатках — 353905 мільйонів рублів з перевищенням доходів над видатками у 201 мільйон рублів.

Сесія прийняла Закон СРСР про Державний бюджет СРСР на 1983 рік і постанову про затвердження звіту про виконання бюджету за 1981 рік.

Верховна Рада СРСР одностайно прийняла постанову про призначення товарища Г. А. Алієва першим заступником Голови Ради Міністрів СРСР.

З доповіддю про проєкт Закону СРСР про Державний кордон СРСР виступив Голова Комітету Державної безпеки СРСР депутат В. В. Федорчук. Проєкт закону, відзначив він, відображає постійну турботу Комуністичної партії і Радянської держави про охорону кордону, про захист політичних і економічних інтересів країни, про гарантії сувереного додержання соціалістичної законності і правопорядку на кордоні, про забезпечення необхідних умов для ефективної діяльності радянських державних органів і прикордонних військ.

Після обговорення депутати одностайно прийняли Закон СРСР про Державний кордон СРСР і постанову про введення в дію цього Закону.

На доповідь першого заступника Голови Президії Верховної Ради СРСР В. В. Кузнецова сесія затвердила Укази Президії Верховної Ради СРСР і прийняла відповідні закони і постанови.

Одностайно було прийнято постанову про обрання секретарем Президії Верховної Ради СРСР депутата Т. М. Ментешавіаї.

На цьому слова сесія Верховної Ради СРСР десятою сесією завершила роботу.

Наталія ПРОЗОРОВА працює в Новгородівській центральній районній бібліотеці. Вона групкомсорг колективу, ініціаторка, ініціативний патяжок молоді.

Фото С. ФЕНЕНКА.

С ПОЧАТКУ про важливість будови. Кіровоградський чавуноливарний завод (ЧЛЗ) підпорядкований Міністерству машинобудування для тваринництва та кормовиробництва, а тому зайве говорити про ту роль, яку йому відведено в реалізації Продовольчої програми. Свою продукцію ЧЛЗ постачає десяткам машинобудівних підприємств країни, в тому числі й заводу «Червона зірка» (до речі, задовольняє його потреби лише частково, а звідси — так звані зустрічні перевезення і перевитрати на них, інші незручності для червонозорівців).

Перші тонни литва чавуноливарний видав 1978 року, тобто із запізненням на два роки. Піддали будів-

«МК» на облаштування будови СЛОВА, СЛОВА... А ДІЛО?

вельники, насамперед генпідприємця організація — будівельне управління «Машбуд» тресту «Кіровоградмашаажбуд».

1981 року планувався збільшити виробничі потужності на щорічний випуск 18 тисяч тонн литва. Але цього не сталося. Ті цехи і об'єкти, що мали дати значний приріст продукції, побудовані не були, і термін введення їх в експлуатацію перенесено на останній квартал цього року.

В одному з номерів багатотиражної газети комбінату «Кіровоградмашбуд» начальник БУ «Машбуд» повідомляв: «На початку квітня у відповідь на запит харківських будівельників достроково ввести в дію і освоїти виробничі потужності об'єктів сільгоспмашинобудування... робітники і службовці нашого управління, ще раз проаналізувавши свої можливості, взяли додаткові соціалістичні зобов'язання. Ми визначили свої строки введення в дію заводських виробничих потужностей для випуску 18 тисяч тонн литва — кінець вересня. Такі ж зобов'язання взяли на себе трудівники спеціалізованих управлінь і заводів».

ОТЖЕ — ВЕРЕСЕНЬ. Саме тоді, точніше — в середині місяця, ми побували на ЧЛЗ і поцікавилися, як будівельники дотримують слова. Виявилось, що із восьмимісячним планом освоєння капіталоукладення вони справилися на 89,6 процента, а з планом проведення будівельно-монтажних робіт — на 93,8 процента, зокрема, на об'єктах пускового комплексу — «вісімнадцяти тисячників» тільки на 87,2 процента. З об'єктів цього комплексу, куди входять корпус № 1 з двома автоматичними лініями, газоочисна станція, пожежне депо, дзорові мережі водопостачання та каналізації, інші важливі споруди, жоден не був готовий до здачі.

Значачи про те, що об'єкти «вісімнадцяти тисячників» оголошено обласною ударною комсомольською будовою, ми поцікавилися: що ж за умов відставання роблять комсомольці заводу? На жалю, тоді вичерпної відповіді нам не дали — секретар комітету комсомолу Григорій Озерний вийшов на навчання, а зробити це без нього інші активісти не взялися. Але й того, про що дізналися, було достатньо для висновку: проблемами комплексу комітет серйозно не займався. Про це красномовно свідчили такі факти. Ні заступник директора по капітальному будівництву В. І. Сидоренко, ні начальник відділу капітального будівництва Л. Д. Патрушев, ні інші керівники працівники заводу до нашої з ними розмови навіть не знали, що «ві-

галь — ми замовники: здадуть нам об'єкти, тоді й господарюватимемо».

Невже молодих заводчан, зокрема, комітет комсомолу, не турбує, коли саме їм здадуть ті об'єкти? Не зовсім так. Інакше вони б не провели на них три комсомольсько-молодіжні суботники. Але погодьтеся, за час, що минув після обласної конференції, можна і треба було зробити набагато більше, не обмежуючись проведенням суботників. Комітет через згадану групу повинен був щодня втручатися у справи на будові, виявляти недоліки, постійно допомагати будівельникам. Ефективним було б підключення штабу «Комсомольського проєктора», який чомусь зовсім відвернувся від пускового комплексу.

Г. Озерний спробував перекопати нас, що у членів комітету і так вистачає справ на заводі. Та чи можна з ним погодитися? Хіба випадково вся обласна комсомольська організація оголосила шефство над цією будовою? Правда, ефективність його була б набагато вищою, якби не формалізм деяких комсомольських ватажків. Чому обидві групи нічого не роблять? У відповідь чуємо: нас не збирали, нас не навчили. Звичайно, при бажанні можна самим і зібратися, і навчитися. Але ж чому самотужки? Якось у Г. Озерного та секретаря комітету комсомолу тресту «Кіровоградмашаажбуд» К. Ляшенко виникла ідея все-таки організувати зустріч членів обох груп, але передумали: краще буде, якщо це зробить штаб ударних комсомольських будов, спеціально створений при міському комітеті ЛКСМУ. Запитали, коли ж, нарешті, зберуть, але так ніхто й не запрошує.

Важко заперечити той факт, що комітету тресту і чавуноливарного недопрацювали, — каже Катерина Ляшенко. — Та було б несправедливо винуватити тільки нас. Обком комсомолу затвердив робочий план по виконавчій постанові обласної конференції по шефству над ударними будовами. За здійснення намічених у ньому заходів відповідають конкретні працівники районного та міського комітетів комсомолу. Чи не час спитати у них, чому ці заходи досі так і запишаються на папері?

Це запитання ми направили адресатам. І разом з тим хочемо сказати таке. Давайте не обмежувати проблему шефства рамками ЧЛЗ. Тим більше, що будівництво пускового комплексу вже закінчується. Шефство над ЧЛЗ — це тільки привід для серйозної розмови про стиль роботи комсомольського активу на ударних комсомольських будовах. Насамперед — про єдність слова і діла.

Не можемо обійти мовчанням і таку проблему, порушену Катериною Ляшенко. Дбаючи про забезпечення будов кадрами, райкоми комсомолу чомусь направляють добровольців у розпорядження заводської адміністрації. Як правило, заводчани «перехоплюють» їх, і до будівельних майданчиків поповнення не доходять...

О. РИБАЛЬЧЕНКО, інженер, ветеран комсомолу.

В. РАЦА, спецкор «Молодого комунара».

М. Кіровоград.

«Неприбуткова» ферма

Нерідко від керівників загальноосвітніх шкіл можна почути: «Кролеферма в школі — справа не вигідна. Скільки клопоту з цими вуханнями! І кормів вдосталь давай, і доглядай за ними, як за дітьми. У юннатів терпіння не надовго вистачає, щоб возитися з тваринами, от і поспробуй вгадай, чого доб'ється, вирощуючи кролів — матеріальної вигоди чи зайвого клопоту...»

А в Голованівській десятирічці № 2 так не думають. Навпаки, кролівництво тут стало чи не найулюбленішим заняттям учнів і вчителів. У цьому переконуються, відвідавши кролеферму. Прямі враження чистота і порядок у приміщенні. Все тут на своїх місцях: спеціальна комора для зберігання кормів, маленька імпровізована кухня, просторі акуратні клітки. Добре житло мають 90 пухнастих мешканців ферми.

— А ось наше маточне відділення, а там, — показуючи на чималю плітці, загорджені легкою металевою сіткою, де вільно розтулюють білі, сірі, плямисті тварини, — вигульоне, — розповідає керівник шкільного гуртка юних натуралістів вчитель біології ветеран праці Володимир Павлович Музика. Він трудиться в школі 33 роки, і весь цей час, крім викладання ботаніки, зоології і біології, має постійне заняття — працювати зі шкільними кролівниками. Разом із дівчачою Володимир Павлович розробив графік чергування гуртківців на кролефермі і кормовий раціон для тварин. Сіно і комбікорм, морква і зелена трава, буряки і листя капуста. Все це багатство юннати вирощають на пришкольній ділянці і в своєму лісництві на базі Голованівського лісництва.

Гурток об'єднує 16 учнів 5—7 класів. Варто попросити Ладю Ключник, Володю Мостовика, Оксану Напханок розповісти про їхні пухнастих підопікунів, і вони розкажуть, що в шкільній кролефермі найпоширеніші породи — фландр, білий велетенський, бабочка. І як треба правильно годувати тварин, і як доглядати за ними. Багато тонкощів юннатської роботи знають і учні перших та десятих класів, котрі при потребі із задоволенням замінюють когось із гуртківців.

Починаючи з 1972 року (час вищкнення кролеферми) державі продано 915 штук кролів на суму понад шість тисяч карбованців. Це не беручи до уваги певної кількості кролячого м'яса взятого для потреб школи. От вам і «неприбуткова» ферма. А недовго у школі вирішили збільшити підсобне господарство — у ньому з'явилось двоє поросят.

Т. СТОРОЖУК, смт Голованівськ.

Події
Факти
Коментар

Учнівський рахунок

Більше тисячі карбованців перерахували учні пашої школи у Радніський фонд миру. Ці гро-

ші вони заробили під час виробничої практики на полях підшефних колгоспів «Дружба» і «Росія», а також у районному лісорозсадницькому радгоспі. Недавно у школі закінчився курс збирання лікарських рослин. Виручені за збір шипшини, гороби-

ни, каштанів та інших лікарських рослин гроші поновили учнівський рахунок у Радніському фонді миру.

Н. АНДРІЯШ,
секретар комсомольської організації школи № 6.
м. Новоукраїнка.

ЗДРАСТУЙ, АЛЬОШО!

Гранітна постаць радянського воїна на Пагорку визволителів стала одним із символів стародавнього Пловдива. «Альоша», як ласкаво називають його жителі болгарського міста, — збірний образ, але пов'язана з цим пам'ятником цікава історія.

Восени 1944 року в одному з пловдивських будинків поблизу пошти, де працював Методі Вітанов, було розквартировано радянських зв'язківців. Був серед них Олександр Скурлатов. Богатирської статури, з рясним чубом та голубими очима, в яких постійно блищали веселі вогники. Часто згадував потім Методі, як Олександр танцював під гармошку з двома болгарками на плечах.

Минуло дев'ять років. І ось одного разу Методі Вітанов зайшов на будівельний майданчик, де споруджували пам'ятник радянським воїнам. Його вразила незвичайна схожість солдата, висіченого з каменю, із сержантом Альошею Скурлатовим. Методі розповів про це будівельникам, близьким і знайомим. І незабаром увесь Пловдив почав називати пам'ятник «Альошею». Потім композитор Едуард Комащовський і поет Костянтин Ваншенкін написали на цю тему пісню, що стала відомою.

Вітанову захотілося зустрітися зі своїм старим другом, але при розташуванні воїни забули обмінятися адресами. Пам'ятав тільки, що російський богатир родом звідкись із-під Барнаула. Почав шукати Олексія. Журнал «Огонек» опублікував його листа. В пошуках стали допомагати болгарські й радянські журналісти, читачі журналу. «Відкрив» Олексія Івановича Скурлатова вчитель Л. Голубев.

...І ось через 37 років відбулася зустріч друзів. Олексієві Скурлатову вже шістьдесят, голова побіліла, та в очах все ті ж веселі вогники. Після війни він повернувся у своє рідне село Налобиха в Алтайському краї, був передовим механізатором на машинно-тракторній станції, потім у радгоспі «Луг Октябрія». В останні роки працює слюсарем на моторе-монітному заводі, один із кращих раціоналізаторів, очолює раду ветеранів війни.

Зустрівшись на болгарській землі, два старих товариші, звичайно, побували біля пам'ятника на Пагорку визволителів — символу бойової дружби та братерства двох народів.

Віра СИМЕОНОВА,
болгарська журналістка.
(Софія-пресс—АПН).
Софія.

Однією дружною сім'єю живуть і навчаються в Кіровоградському медичному училищі посланці Конго й Анголи, Лаосу і Монголії,

Гвінеї-Бісау і Мавританії... Мине небагато часу, і всі вони повернуться на батьківщину кваліфікованими фармацевтами.

Фото В. ГРИБА.

ДЛЯ ЩАСТЯ ПОТРІБЕН МИР

Завтра національне свято мого народу — День проголошення Монгольської Народної Республіки. Мого святкуватимуть у містах і селах, в моєму рідному Улан-Баторі й найвіддаленішому художні пастухів. Бо це — день, з якого почало лік нове наше життя.

Я — простий монгольський хлопець. У нашій сім'ї п'ятеро дітей. Усі ми — щасливі люди. Кожен мав змогу вчитися, вибрати собі професію, яка подобалася. Є в нашій сім'ї лікарі і педагоги, водії і ткачі. Я закінчу інститут і повернуся додому інженером-конструктором.

Знаю, з яким захопленням удома дивитимуться на мене ровесники. Адже диплом я одержу в Радянському Союзі. Тому й стараюся вчитися, усе знати й уміти, щоб повернутися хоробрим спеціалістом, виправдати довіря виявлене мені.

У нашому інституті багато іноземців, усі вони з задоволенням вчать російську мову. Я ж учив російську ще в Монголії, в школі. З четвертого класу у нас вивчають цю мову.

У Радянському Союзі я подружився з багатьма молодими в'єтнамцями і афганцями. Вони знають, що таке війна, розповідають про страждання і горе, які вона принесла їхнім сім'ям. І тоді мене охоплює жагуче бажання боротися проти паліїв війни, проти тих, хто нагнітає міжнародну напруженість, кому вигідна ганка озброєнь. Тільки мир дає змогу молоді вчитися, зростати, бути щасливою.

Пуревхуу СОДНОМДАРЖААГИН,
студент Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

ХАНОЙ. Понад 9 тисяч кваліфікованих спеціалістів підготувало за чверть століття Ханойське професійно-технічне училище № 1. Воно готує кадри для машинобудівної і металургійної галузей в'єтнамської економіки, які швидко розвиваються. Більш як 250 його випускників передають нині свій досвід учням інших професійно-технічних училищ країни.

БОНН. Голова молодіжної організації вільної демократичної партії «Молоді демократи» Вернер Луд заявив про свій вихід з ВДП. Разом з ним з партії вийшов також представник «Молодих демократів» у питанні преси Гельмут Лінднер.

Своє рішення вони обґрунтували незгодою з політичним курсом керівництва ВДП, яке пішло у вересні на розрив урядової коаліції з соціал-демократами і вступило в союз з партією великого капіталу — ХДС/ХСС.

Раніше з ВДП вийшли її визначні діячі — генеральний секретар партії Гюнтер Ферхойген і депутат бундестагу від ВДП Хельга Шухардт. У

ЖИТТЯ МОЛОДІ ЗА РУБЕЖЕМ

публічних виступах вони засудили підтримку керівництвом ВДП рішення НАТО про розміщення в Західній Європі, у тому числі на території ФРН, нових американських ядерних ракет середньої дальності.

ТОКІО. Більш як 3,5 тисячі японських студентів взяли участь у масовому мітингу, який відбувся в місті Кіото. Вони вимагали від уряду скасувати рішення про «заморожування» державної приватної освіти. Учасники мітингу закликали громадськість посилювати боротьбу проти спроб милитаристських сил повністю підпорядкувати собі систему освіти в Японії.

ЗАХІДНИЙ БЕРЛІН. Західноберлінська молодіжна організація «Соколи» засудила рішення властей, які забороняють антифашистам виступати у школах міста. На конференції «Соколів», яка тут відбулася, було прийнято спеціаль-

ну резолюцію солідарності з західноберлінським об'єднанням осіб, яких переслідували при нацизмі, — союзом антифашистів. У ній підкреслюється, що молоді високо цінують багаторічну роботу організації по викриттю фашизму, по вихованню підростаючого покоління в дусі миру і демократії.

Делегати конференції одностайно вимагали негайного скасування дискримінаційного рішення.

ДАМАСК. Демонстрація протесту арабської молоді проти звільнення арабських викладачів з навчальних закладів окупованого Ізраїлем Західного берега ріки Йордан відбулася в місті Рамат-лаху. Як повідомляє сирійське агентство САНА, окупаційні власті кинули на розгін беззбройних демонстрантів посилені наряди поліції і армійські підрозділи. В результаті сутичок є багато поранених. Серед демонстрантів і місцевих жителів проведено арешти.

(ТАРС).

СВІДЧИТЬ ПРЕСА

ПАРІЇ ЯПОНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Дискримінація — частина повсякденного життя майже одного мільйона корейців, котрі живуть у Японії. По суті справи, вони є паріями японського суспільства, пише журнал «Фар істерн економік ревію». Агентство преси Новини пропонує читачам виклад статті про це, надрукованої в даному журналі.

Пак Чонг Сак народився впріці і здобув освіту в Японії. Одинадцять раз його провалювали на екзаменах, коли він намагався влаштуватися на роботу в компанію «Хітати». На дванадцятий раз йому, нарешті, вдалося скласти екзамен, та й то під вигаданим японським ім'ям Сьодзі Араї. Але пропрацював він там недовго — адміністрація стало відомо про його хитрість, і Пак звільнили. Він подав у суд на компанію. Чотири роки тривав позов, який закінчився тим, що суд вирішив справу на його користь. У ході роз-

гляду з'ясувалося, що в компанії діє інструкція (її зберігають у тасмичі), дискримінаційна щодо приймання на роботу корейців і комуністів. Зрештою компанія звинуватила у використанні расистських методів, і Пак поновив на роботі. Цей випадок набрав широкого розголосу, і багато хто очікував, що становище для корейців зміниться, однак більшість японських фірм продовжує відмовляти їм у роботі.

Недавно увагу громадськості привернула ще одна судова справа: 29-річна корейка з Осаки подала позов на свого нареченого-японця на десять мільйонів ієн за заподіяння «психологічної шкоди». Як писала газета «Майніті симбун», вона звинуватила свого нареченого в тому, що він порушив обіцянку одружитися на ній в останній момент перед весіллям, коли все вже було готове і навіть було куплено ним меблі на

кілька мільйонів ієн. Наречений спрваді відмовився одружитися, вирішивши вступити в адвокатуру. У вищих колах японського суспільства вважається негідним для кар'єри мати дружину-корейку.

Корейці, які живуть у Країні ранкового сонця, нагадує «Фер істерн економік ревію», — це в основному нащадки іммігрантів, які переселилися сюди ще в довоєнні роки, коли Корея була японською колонією.

— Мало що змінилося з тих часів, коли ми, знедолені, в шуканні засобів до існування залишили рідну землю і перебралися в Японію, де була недостача робочої сили, — признавався кореспондентові журналу один із перших іммігрантів, котрий провів майже все своє життя в Японії. — Дискримінація щодо нас як була, так і лишилася. Під ударами батога, а то й під загрозю фізичної роз-

прави нас примушували виконувати рабську роботу. Тепер цього немає, але немає й рівності з японцями у працевлаштуванні, в соціальному забезпеченні, в задоволенні потреб у житлі.

Друге й третє покоління іммігрантів стикається із «серйозною психологічною проблемою», відзначає журнал. Більшість корейців, що народилися і здобули освіту в Японії, не знають рідної мови. Юридично вони — корейці, в культурному відношенні — японці, а насправді, за зауваженням професора Токійського університету Онуми Ясуки, — люди поза рамками суспільства.

У годині їзди від Токіо знаходиться промисловий район Кавасакі. Тут уздовж берега каламутної смердючої ріки Тамакава на купах сміття туляться десятки зо два фанерних халуп. Це ізраїльське гетто Саїваїку. Для чотирьохсот його мешканців головне

заняття — відношення старих покрішок та збирання металолому. Аналогічні гетто є і в Осаці, де живе близько 180 тисяч представників корейської меншості. В північному районі цього міста — Ікуно вони займаються виготовленням пластмасових сандалів для великих японських фірм. За визнанням секретаря місцевої корейської асоціації Ім Йонг Бока, їхній заробіток удвоє менший від заробітку японського робітника.

Останнім часом, пише журнал, намітилися деякі зрушення в становищі етнічних корейців. Японський уряд принаймні на папері визнає право корейців на одержання дешевого муніципального житла, позичок із державних фінансових установ, на пенсійне забезпечення з державних фондів та інші. Але ці півзакони не задовольняють багатьох. Корейці тепер дедалі активніше включаються в боротьбу за рівні права з японцями.

(АПН).

В. о. редактора
А. РОМАНЮК.

КИРОВОГРАДСЬКИЙ ІНСТИТУТ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СЛУХАЧІВ

на денне підготовче відділення зі спеціальностей: сільськогосподарські машини; організація й технологія ремонту машин; автоматизація сільськогосподарського виробництва; електропостачання промислових підприємств, міст і сільського господарства; машини і технологія обробки металів тиском; машини і технологія ливарного виробництва; технологія машинобудування, металорізальні верстати та інструменти, будівельні, шляхові машини й устаткування. На відділення після співбесіди приймають пересімейних працівників промислових підприємств, колгоспників, робітників радгоспів і війнів, звільнених у запас із лав Радянської Армії, за направленнями підприємств, будов, організацій транспорту та зв'язку, міжгосподарських підприємств та виробничих об'єднань у сільському господарстві, колгоспів, радгоспів, військових частин. Особи, яких направляють на підготовчі відділення, повинні мати не менше року стажу роботи (не беручи до уваги учнівсько-го) на даному підприємстві чи в колгоспі. Всі зараховані одержують стипендію. Їх забезпечують гуртожитком. Строк навчання — 8 місяців. Початок занять — 1 грудня. Після успішного складання випускних екзаменів слухачів відділення поза конкурсом (без вступних іспитів) зараховують в інститут на перший курс стаціонару. Ветунки подають: запис, направлення, документ про середню освіту, службову комсомольську чи партійну характеристику, медичну форму № 286, витяг із трудової книжки, 6 фотокарток 3x4 см. Адреса Інституту: м. Кіровоград, проспект «Правди» 70 «а», кімната 420 телефон 3-96-481. Зам. 100.

ОБЛАСНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ КОМБІНАТ УПРАВЛІННЯ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ЦСУ УРСР

ОГОЛОШУЄ НАБІР

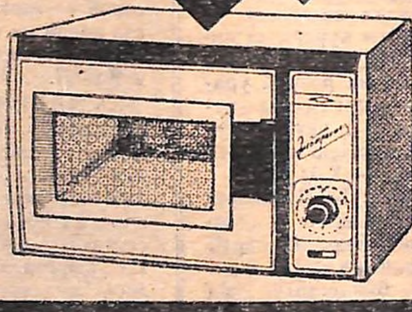
на платні курси підготовки операторів обчислювально-клавійних машин (строк денного навчання — 4 місяці) і бухгалтерів промислових підприємств (строк вечірнього навчання 1,5 року). Початок занять — 15 січня 1983 року. Адреса: 316050, м. Кіровоград, пров. Плетений, 12. Тел. 3-10-39. ДИРЕКЦІЯ. Зам. 104.

МРІЯ ГОСПОДАРКИ — «ЕЛЕКТРОНИКА»

Піч «Електроника»:
— зберігає у продуктах вітаміни й поживні речовини;
— за 3—5 хвилин розморозжує продукти;
— при розігріванні готових кулінарних виробів дає ефект свіжоприготовленої страви;
— дозволяє готувати й розігрівати їжу у посуді із скла, фарфору і навіть паперу, готувати страву у власному соку без витрати жиру.
Піч «Електроника» у 3—4 рази скорочує час приготування їжі. Вона малогабаритна й проста в експлуатації.

РОСГОСПТОРГ.
Зам. 99.

ЕЛЕКТРОНИКА

ДО УВАГИ КІНОЛЮБИТЕЛІВ

Кінознімальний апарат допоможе вам створити цікаві фільми, зафіксувати на плівці неповторні події життя.
МОСКОВСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА ТОРГОВЕЛЬНА БАЗА ПОСИЛТОРГУ ПРОПОНУЄ КІНОЗНІМАЛЬНІ АПАРАТИ:
«Аврора-217» — з касетною зарядкою, застосовується для зйомки фільмів на плівці 1x8 мм «Супер». Діафрагма встановлюється вручну, об'єктив із постійною фокусною відстанню. Вартість — 90 крб.
«Аврора-219» — з системою автоматичної установки діафрагми, об'єктив з постійною фокусною відстанню не потребує наведення різкості. Застосовується для зйомки фільмів на плівці 1x8 мм «Супер». Вартість — 130 крб.
КІНОТОВАРИ:
кіноплівка чорно-біла 1x8x15С у касеті — 3 крб. 70 коп.; набір хімікатів для обробки чорно-білої кіноплівки — 2 крб. бачок універсальний для обробки кіноплівки — 10 крб.
На замовлення на складі база надсилає кінотовари (оплата поштою після одержання посилки). Розбірливо оформлені замовлення надсилає на адресу: 111126, м. Москва, Е-126, вул. Авіамоторна, 50. **ЦЕНТРАЛЬНА ТОРГОВЕЛЬНА БАЗА ПОСИЛТОРГУ.** Зам. 103.

ОБЛАСНЕ УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ

Проводять додатковий набір учнів такі профтехучилища області

Кіровоградське міське середнє професійно-технічне училище № 2
готує мулярів по вогнетривких матеріалах (строк навчання — 6 місяців, стипендія 100 карбованців, приймають юнаків з освітою 10 класів, учнів забезпечують безплатним харчуванням).
Технічне училище № 6 (м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26, телефон 2-50-20).
Училище готує: слюсарів - ремонтників, токарів, слюсарів-інструментальників, monterів електроустаткування, електрозварників, верстатників свердильних верстатів, слюсарів механоскладальних робіт.
Строк навчання — 1—2 роки.
Приймають юнаків та дівчат з освітою 10 класів.

Міське середнє профтехучилище № 3 (м. Знам'янка, вул. Свердлова, 18, телефон 20-75).
Училище готує робітників таких будівельних спеціальностей: столярів-тепларів будівельних, малярів, електрозварників, штукатурів, облицювальників-плитковиків, електромонтажників, машиністів кранів (козлових і мостових), машиністів автокранів.
Строк навчання — 3 роки. Учні з освітою 10 класів приймають до окремих груп за програмами технічних училищ.

Міське середнє профтехучилище № 8 (м. Кіровоград, вул. Волкова, 15, телефон 3-15-32).
Училище готує кваліфікованих робітників-будівельників: машиністів екскаваторів одноковшових, машиністів автокранів, слюсарів-сантехніків, газозварників, електрозварників, машиністів бульдозерів та скреперів, малярів будівельних та штукатурів, столярів будівельних та теплярів, мулярів.
Строк навчання — 3 роки.

Міське середнє профтехучилище № 11 (м. Ульяновка, вул. Леніна, 20, телефон 9-11-20).
Училище готує кваліфікованих робітників-будівельників: слюсарів-сантехніків, малярів будівельних, штукатурів, облицювальників-плитковиків, електрозварників, машиністів автокранів, столярів, машиністів екскаваторів одноковшових, мулярів.
Строк навчання — 1, 2 або 3 роки (залежно від обраної спеціальності).

Технічне училище № 2 (м. Знам'янка, вул. Рози Люксембург, 7, телефон 22-55).
Училище готує кваліфікованих робітників для залізничного транспорту таких спеціальностей: чергових по станції 4—5 класу, помічників машиністів електровозів, помічників машиністів тепловозів, слюсарів-електриків по ремонту устаткування електровозів, слюсарів по ремонту рухомого складу тепловозів, електромехані-

ків провідного зв'язку, оглядачів-ремонтників вагонів, телеграфістів.
Строк навчання — 1—2 роки. Приймають юнаків та дівчат з освітою 10 класів.
Сільське середнє профтехучилище № 2 (м. Бобринець, вул. Димитрова, 1, телефон 2-19-97).
Училище готує кваліфікованих робітників для сільського господарства: трактористів-машиністів широкого профілю з умінням виконувати роботу слюсаря-ремонтника й водія автомобіля (строк навчання — 3 роки); трактористів-машиністів III класу (строк навчання — 6—8 місяців); майстрів машинного доіння (строк навчання — до 3-х місяців).

Сільське середнє профтехучилище № 3 (м. Олександрія, селище Жовтнєве, вул. Трудозервів, 1, телефон 5-16-22).
Училище готує кваліфікованих робітників для сільського господарства: трактористів-машиністів широкого профілю з умінням виконувати роботу слюсаря-ремонтника і водія автомобіля (строк навчання — 3 роки); трактористів-машиністів III класу (строк навчання — 6—8 місяців); електромонтерів сільської електрифікації і зв'язку (строк навчання — 3 роки); майстрів машинного доіння (строк навчання — 3 місяці).

Сільське середнє профтехучилище № 4 (Устинівський район, село Ігульське, телефон 4-36-16).
Училище готує кваліфікованих робітників для сільського господарства: трактористів-машиністів III класу (строк навчання — 8 місяців); операторів тваринницьких комплексів, водіїв автомобілів (строк навчання — 6—8 місяців); трактористів-машиністів широкого профілю (строк навчання — 2 роки).

Сільське середнє профтехучилище № 5 (м. Гайворон, вул. Чапаєва, 14, телефон 2-19-72).
Училище готує кваліфікованих робітників для сільського господарства: трактористів-машиністів широкого профілю з умінням виконувати роботу слюсаря-ремонтника й водія автомобіля (строк навчання — 3 роки); трактористів-машиністів III класу (строк навчання — 6—8 місяців); майстрів-наладчиків по технічному обслуговуванню молочнотоварних ферм, квітників і пасічників (строк навчання — 1 рік).

Ласкаво запрошуємо на навчання до наших училищ!
Обласне управління професійно-технічної освіти.
Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.
На українськом язиче.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-45-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.